

[M. F. Mortensen.]

skæftigelsen og Arbejdsanvisningen. I den forløbne Tid har det vist sig, at den Ordning, der var skabt paa dette Omraade, ikke har virket, som det var tilsigtet, særlig med Henblik paa Forøgelse af Beskæftigelsen. Som Forslaget nu er formet, vil jeg tro, at det vil komme til at virke mere efter sin Hensigt paa det beskæftigelsesmæssige Omraade.

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Gennemgang af de enkelte Paragraffer. Forslaget er jo velkendt, dels gennem Forhandlinger i de forskellige Grupper, dels paa anden Maade. Jeg skal nøjes med at fremkomme med nogle enkelte Bemærkninger om Forslagets Hovedlinier.

I Udvalgets Sammensætning i Henhold til § 1 er der ikke sket nogen væsentlig Ændring, idet Udvalget skal bestaa af et Medlem valgt af Sogneraadet, som skal være selvstændig Landbruger og i sin Virksomhed beskæftige fremmed Arbejdskraft, og et andet Medlem, valgt af den stedlige Afdeling af Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, og som skal være bosat i Kommunen. Formanden udnævnes af Amtmanden, men efter Forhandling med de to valgte Medlemmer og Sogneraadet; hvis disse to valgte Medlemmer er enige og Sogneraadet med to Trediedeles Majoritet godkender Valget, skal Amtmanden udnævne vedkommende Mand til Formand. Det forekommer mig, at naar de to valgte Medlemmer er enige, kunde man godt undlade at spørge Sogneraadet. Sogneraadet har jo gjort sin Indflydelse gældende ved at vælge det ene Medlem, som skal vælges af Sogneraadets Midte, og som skal være en selvstændig Jordbruger. Naar de to valgte Medlemmer er enige, forekommer det mig, at det godt kunde overlades til Amtmanden at beskikke Formanden uden at indblande Sogneraadet i Formandsvalget.

Hvervet gøres til borgerligt Ombud, saaledes at vedkommende, saafremt han ikke er fyldt 60 Aar, er pligtig at modtage Valget, der gælder for vedkommende kommunale Raads Funktionsperiode. Der er paalagt disse Udvalg nye og store Opgaver, saaledes at de nu indgaar som et fast Led i Samfundets Bestræbelser for at skaffe Beskæftigelse. Disse Udvalgs Medlemmer kan, og Formanden skal være honorarlønnet. Der er ikke i Betænkningen og selvfølgelig heller ikke i Lovforslaget nævnt noget om Honorarets Størrelse. Ydelsen af Honorar er i Betænkningen begrundet dels med det store Arbejde og dels med, at de Udvalg, der var nedsat efter den forrige Lov, ikke

havde de Betingelser, de skulde have. Det var et Arbejde, som skulde gøres gratis. Nu er det jo Sogneraadet, som i første Instans skal bestemme Honorarets Størrelse, og det skal godkendes af henholdsvis Amtmanden og Arbejds- og Socialministeren, men jeg finder, det vilde være rigtigt, at Ministeren i et Cirkulære gav nogle Antydninger af, hvor stort Honoraret skal være, hvis det skal være forskelligt efter de forskellige Kommuners Størrelse og efter Arbejdet, som kan være forskelligt i de forskellige Kommuner. Da det er Kommunerne selv, der skal udrede Honoraret, kunde det godt tænkes, at Honoraret blev saa lille, at det kunde gaa ud over det Arbejde, som især Formanden skal udføre.

Der er ogsaa kommet en ny Bestemmelse, hvorefter der i Købstadkommuner, i hvilke der ikke findes Arbejdsanvisningskontorer eller Filialer af disse, skal nedsættes et Femmandsudvalg. Dette Udvalg skal vælges efter samme Principper som Tremandsudvalgene, men der er en Bestemmelse om Valg af Formand, som jeg ikke rigtig forstaar. Der staar i Lovforslaget, at Formanden beskikkes af Amtmanden efter Indstilling fra Tilsynsraadet for det offentlige Arbejdsanvisningskontor. Men da Femmandsudvalget netop skal nedsættes i Købstæder, hvor der ingen Arbejdsanvisningskontor findes og følgelig heller ikke findes noget Tilsynsraad, er det ikke klart, hvad det er for et Tilsynsraad, der er sigtet til med denne Bestemmelse.

Jeg skal nævne nogle af de Opgaver, der er paalagt Udvalgene. Udvalgene skal sætte ind over for erhvervsdrivende, hvis Økonomi og Bedriftsforhold indebærer Mulighed for Anvendelse af yderligere Arbejdskraft, ligesom det er paalagt Udvalgene to Gange aarligt, nemlig i Marts og September, at undersøge Arbejdsmulighederne i Kommunen for det kommende Halvaar, saaledes at der saa vidt muligt kan høyes Arbejde i Beredskab til Iværksættelse, naar Beskæftigelsesforholdene i Kommunen gør det paakrævet. Jeg finder, det er en god Foranstaltning. Udvalget skal endvidere i givet Fald yde sin Bistand til, at der opnaas Enighed om Arbejdsvilkårene mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Men foruden at holde sig underrettet om Beskæftigelsesmulighederne har Udvalgene ogsaa til Opgave at anvise Arbejde, og efter § 3 skal Anvisningen ske i Samarbejde med de offentlige Arbejdsanvisningskontorer og Arbejdsløshedskassernes Kontrolsteder. Udvalget har herved faaet en Plads i hele Arbejdsanvis-